

Aš klaipėdietis visa širdim esu

Mano berželiai, kokias jūs paslaptis saugot, ką globojat, o ką vejat iš šešėlio savo? Ką jūs veikiat per dienas, ką jūs žinot, o ko ne? Neišgąsdinkit paukštelių, jų ir taip nėra čia daug, ką kalbėt apie žvėrelius, gal daugiau jų čia nebus?..

Sena ir visų apleista - langai be stiklų, durys užkaltos. Kas tave paliko vieną? Koks vėjas nunešė tavo stogą? Kodėl tyli tavo tuščios sienos, kas man atsakys dabar, kai aplinkui tik tylą skamba?

Pasaulyje viskas po du: diena ir naktis, gėris ir blogis, tamsa ir šviesa, karas ir taika... Ar tai gerai ar blogai - aš nežinau, gal geriau ir nežinoti... Žinojimas, tai išmintis, bet ar tikrai reikia viską žinoti, juk smagu yra tūrėti paslaptis, tiesa?

Paukšteli, mano paukšteli sustok, dar palauk. Plastiko paukšteli dar pabūk tu čia, neišskrisk, nepalik manęs. Tu paimk mane ant savo sparnų ir nunešk ten kur šoka vėjai, kur gimsta pavasaris, kur sklando mano, tavo ir mūsų visų laimė...

Kodėl man niekas nesakė, kad pasaulyje tiek kalnų ir tarpeklių? Kad kopti jais labai sunku. Kalnai tie mūsų stiklo, betono ir plytų. Tarpekliai ne upių, o žmonių sukurti, kyla aukštyn aukštyn į viršų, į pilką dangų...

Ką turėtų pajauti žmogus pamatęs tokį vaizdą: išsigąsti, o gal priešingai - nurimti? O ką pajutai Tu?

Aš nustebau. Kaip nesistebėsi pamatęs stebuklą? O stebuklas čia paprastas: milžiniški debesys, didingas bažnyčios bokštas iškilęs aukštai, kad būtų arčiau Dievo, tamsios, išsirangiusios šakos ir nedidelis spindulys nušvietęs visą šią sceną... Pasigrožėk ir nurimk!..

Klaipėdos Tauralaukio progimnazija 8 klasė
mokytoja Diana Kiršienė